

**ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΝΟΣ ΑΘΕΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥ
ΜΑΘΗΤΗ**

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

Μετάφραση : EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC) & Ρηγάλος Κωνσταντίνος

Επιμέλεια :
Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-Άμίν

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ حوار بين طالب مسلم مع بروفييسور ملحد ﴾

« باللغة اليونانية »

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ريجالوس كونستادينوس

مراجعة: تساكورا فيفيان & أحمد الأمير

2012 - 1433

IslamHouse.com

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΝΟΣ ΑΘΕΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥ ΜΑΘΗΤΗ

Ακολουθεί μία μετάφραση του βιβλίου «**Ποιος είναι ο πίθηκος;**» που επιβεβαιώνει την αλήθεια της Μουσουλμανικής πεποιθήσης για την προέλευση των

ανθρώπων. Πρόκειται για ένα βασικό και απαραίτητο εγχειρίδιο για όλους όσοι επιθυμούν να καταλάβουν την Ισλαμική αντίληψη για την προέλευση της ανθρώπινης ζωής. Επίσης, προορίζεται για όλους τους φοιτητές.

Η ακόλουθη σκηνή λαμβάνει χώρα σε ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα:

«Να σας εξηγήσω το πρόβλημα της επιστήμης με το Θεό...»
Ο άθεος καθηγητής κάνει μία παύση μπροστά στους φοιτητές του και στη συνέχεια ζητά από έναν από τους νέους φοιτητές του να σηκωθεί.

Ο καθηγητής του λέει: «Είσαι Μουσουλμάνος, έτσι δεν είναι, παιδί μου;»

«Μάλιστα, κύριε.»

«Άρα, πιστεύεις στο Θεό;»

«Φυσικά!»

«Είναι καλός Ο Θεός;»

«Σίγουρα! Ο Θεός είναι Καλός.»

«Είναι Ο Θεός Παντοδύναμος; Μπορεί να κάνει τα πάντα;»

«Ναι.»

Ο καθηγητής χαμογελά ειρωνικά και σκέφτεται για ένα λεπτό.

«Σου έχω μία ερώτηση: Ας πούμε ότι βρίσκεται κάποιος άρρωστος εδώ και εσύ μπορείς να τον θεραπεύσεις. Μπορείς να το κάνεις. Θα τον βοηθούσες; Θα προσπαθούσες;»

«Ναι κύριε, θα το έκανα.»

«Άρα είσαι καλός...!»

«Δε θα το έλεγα.»

«Γιατί όχι; Θα βοηθούσες έναν άρρωστο και σακατεμένο άνθρωπο αν μπορούσες... Στην πραγματικότητα, όλοι μας θα το κάναμε αν μπορούσαμε... Ο Θεός δεν το κάνει.»

[Καμία απάντηση]

«Δεν το κάνει, έτσι δεν είναι; Ο αδελφός μου ήταν Μουσουλμάνος και πέθανε από καρκίνο, παρ' όλο που προσευχόταν στο Θεό να τον θεραπεύσει. Πως είναι δυνατόν ένας τέτοιος Θεός να είναι καλός; Μπορείς να μου απαντήσεις;»

[Καμία απάντηση.]

Ο ηλικιωμένος άνδρας δείχνει συμπονετικός. «Όχι, δε μπορείς, έτσι;»

Ο Καθηγητής πίνει μια γουλιά νερό από το ποτήρι που είχε στο γραφείο του για να δώσει στο φοιτητή το χρόνο να χαλαρώσει. Στη φιλοσοφία πρέπει να είσαι χαλαρός με όσους είναι νέοι στο θέμα.

«Ας αρχίσουμε από την αρχή, νεαρέ μου. Είναι Καλός Ο Θεός;»

«Εεε... ναι.»

«Είναι ο Σατανάς καλός;»

«Όχι.»

«Από πού προέρχεται ο Σατανάς;»

Ο φοιτητής... «Από Τον Θεό.»

«Σωστά. Ο Θεός δημιούργησε το Σατανά, έτσι δεν είναι;»

Ο καθηγητής περνά τα δάχτυλά του γύρω από τα μαλλιά του και στρέφεται στο κοινό του που χαμογελούσε υπεροπτικά.

«Νομίζω πως θα περάσουμε πολύ καλά αυτό το εξάμηνο, κυρίες και κύριοι.»

Στρέφεται πάλι στο Μουσουλμάνο φοιτητή. «Πες μου, νεαρέ μου. Υπάρχει το κακό στον κόσμο;»

«Ναι κύριε.»

«Το κακό βρίσκεται παντού, έτσι δεν είναι; Ο Θεός δεν έχει φτιάξει τα πάντα;»

«Ναι.»

«Ποιος έφτιαξε το κακό;»

[Καμία απάντηση]

«Υπάρχουν αρρώστιες στον κόσμο; Ανηθικότητα; Μίσος; Ασχήμια; Όλα τα τρομερά πράγματα –υπάρχουν σε αυτόν τον κόσμο;»

Ο φοιτητής απαντά με αμηχανία «Ναι.»

«Ποιος τα δημιούργησε;»

[Καμία απάντηση]

Ο καθηγητής ξαφνικά φωνάζει στο φοιτητή. «ΠΟΙΟΣ ΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ; ΠΙΣ ΜΟΥ, ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ!» Ο καθηγητής στρέφει το πρόσωπό του προς το πρόσωπο του Μουσουλμάνου φοιτητή και του μιλάει με χαμηλή, αμείλικτη φωνή λεγοντάς του «Ο Θεός δημιούργησε το κακό, έτσι δεν είναι νεαρέ μου;»

[Καμία απάντηση.]

Ο καθηγητής κοιτάζει επίμονα τον φοιτητή, φέρνοντας τον σε αμηχανία.

Ξαφνικά, ο λέκτορας αρχίζει να βηματίζει στο μπροστινό μέρος της τάξης, σαν έναν γερασμένο πάνθηρα.

Η τάξη έχει υπνωτιστεί. «Πες μου...», συνεχίζει, «Πώς γίνεται αυτός ο Θεός να είναι καλός και να έχει δημιουργήσει τόσο κακό σε όλη την ιστορία; Όλο το μίσος, η βαρβαρότητα, ο πόνος, όλα τα βάσανα, όλοι οι αχρείαστοι θάνατοι, η ασχήμια, και όλα τα δεινά που δημιουργήθηκαν από Αυτόν Το Θεό βρίσκονται σε όλον τον κόσμο, έτσι δεν είναι, νεαρέ μου;»

[Καμία απάντηση]

«Δεν βλέπεις ότι βρίσκονται σε όλον τον κόσμο; Ε;» Ο καθηγητής σταματά για λίγο.

«Δεν το βλέπεις;»

Ο καθηγητής πλησιάζει ξανά τον φοιτητή και του ψιθυρίζει, «Είναι Καλός Ο Θεός;»

[Καμία απάντηση]

«Πιστεύεις στο Θεό, νεαρέ μου;»

Η φωνή του φοιτητή τον προδίδει, και με ραγισμένη φωνή μουρμουρίζει, «Ναι, κύριε καθηγητά, πιστεύω.»

Ο ηλικιωμένος άνδρας κουνά το κεφάλι του με λύπη. «Η επιστήμη λέει πως έχεις πέντε αισθήσεις για να

αναγνωρίσεις και να παρατηρείς τον κόσμο γύρω σου. Δεν έχεις δει ποτέ Το Θεό, έτσι;»

«Όχι, κύριε, δεν Τον έχω δει.»

«Τότε πες μας αν έχεις ακούσει ποτέ Το Θεό σου.»

«Όχι, κύριε, δεν τον έχω ακούσει»

«Έχεις ποτέ αισθανθεί Τον Θεό σου, έχεις γευτεί Τον Θεό σου, ή Τον έχεις μυρίσει; Τον έχεις αντιληφθεί ποτέ με κάποια από τις αισθήσεις σου;»

[Καμία απάντηση]

«Απάντησέ μου, σε παρακαλώ.»

«Όχι κύριε, φοβάμαι πως όχι.»

«ΦΟΒΑΣΑΙ πως όχι;»

«Μάλιστα κύριε.»

«Και παρόλα αυτά, πιστεύεις σε Αυτόν.»

«Ναι...»

«Αυτό χρειάζεται ΠΙΣΤΗ!» Ο καθηγητής γελά ειρωνικά. «Σύμφωνα με τον κανόνα της εμπειρικής, ελέγξιμης και ευαπόδεικτης πραγματικότητας, η επιστήμη λέει ότι Ο Θεός σου δεν υπάρχει. Τι έχεις να πεις σ' αυτό, νεαρέ; Που είναι Ο Θεός σου τώρα;»

[Ο φοιτητής δεν απαντά]

«Κάθισε σε παρακαλώ.»

[Ο Μουσουλμάνος κάθεται, εμφανώς ηττημένος. Ωστόσο, η Βοήθεια Του Αλλάχ και η νίκη επίκεινται.]

Ένας άλλος Μουσουλμάνος, που φορούσε ένα λευκό καπέλο, είχε μούσι και εύκολα μπορούσε κανείς να αντιληφθεί πως ήταν Μουσουλμάνος, σηκώνει το χέρι του. «Κύριε καθηγητά, μπορώ να απευθυνθώ στην τάξη;»

Ο καθηγητής τον βλέπει και χαμογελά. «Α! Ακόμα ένας Μουσουλμάνος στην εμπροσθοφυλακή. Φονταμενταλιστής (πιστεύει στην κυριολεκτική ερμηνεία των Γραφών), απ' ότι βλέπω. Έλα, έλα νεαρέ μου! Μίλησε με σοφία στη συμμάζωξη!»

Ο Μουσουλμάνος αγνοεί τον σαρκασμό στον τόνο της φωνής του καθηγητή. Κοιτάζει γύρω στην αίθουσα, περιμένει να δώσουν προσοχή οι φοιτητές και στρέφεται στον καθηγητή.

«Κύριε, έχετε μερικές ενδιαφέρουσες απόψεις και επιχειρήματα. Με την άδειά σας, θα ήθελα να αντικρούσω κάθε ένα από τα επιχειρήματά σας ξεχωριστά. Αυτό το θέμα πρέπει να αντιμετωπιστεί με τη λογική και με επιστημονικό τρόπο, όχι με το συναίσθημα. Η πρώτη άποψη που αναφέρατε είναι ότι Ο Θεός δεν υπάρχει. Το σύμπαν, λοιπόν, άρχισε με το δόγμα της **Μεγάλης Έκρηξης** και

μέσω μιας εξελικτικής διαδικασίας ο Άνθρωπος τελικά εμφανίστηκε. Αυτή δεν είναι η πεποίθησή σας, κύριε καθηγητά;»

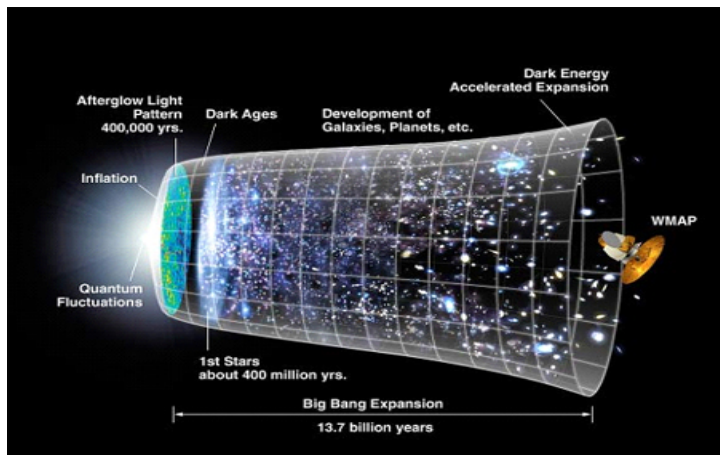

«Εννοείται, νεαρέ μου. Υπάρχουν αρκετές επιστημονικές αποδείξεις γι' αυτό. Πού θέλεις να καταλήξεις;»

«Ας μη βιαζόμαστε. Ας χρησιμοποιήσουμε τη λογική, καθώς και σωστή επιστημονική επιχειρηματολογία. Αρχικά, να πω ότι χρησιμοποιώ τον όρο 'δόγμα' σκόπιμα, γιατί οι ιερείς της ψευδο- επιστήμης προωθούν αποκλειστικά την αθεΐα ως θρησκεία. Έχω μία ερώτηση για σας, καθηγητά. Υπάρχουν εκατομμύρια εκρηκτικά, σφαίρες και βόμβες στον κόσμο. Έχετε ακούσει κάτι από όλα αυτά να εκρήγνυται αυθόρμητα, ή παραδέχεστε ότι, αν και τα συστατικά υπάρχουν και βρίσκονται σε ένα δοχείο, απαιτείται ένας μηχανισμός για να πυροδοτήσει μια έκρηξη; Δύο παράγοντες πρέπει να υπάρχουν: πρώτον, τα σωστά συστατικά στις σωστές ποσότητες στο σωστό περιβάλλον και, δεύτερον, κάποιος για να πυροδοτήσει την έκρηξη, είτε με ένα σπύρτο, είτε με την κάννη ενός πιστολιού, είτε με μια

ηλεκτρική σπίθα. Για παράδειγμα, αν κάποιος έλεγε ότι είχε μία σφαίρα στο χέρι του και εκτυρσοκρότησε μόνη της και σκότωσε κάποιον που καθόταν κοντά, θα πίστευε κανένας επιστήμονας αυτό το γελοίο επιχείρημα;»

«Φυσικά όχι, τι προσπαθείς να πεις;»

«Σίγουρα, τότε, αν πιστεύετε στη 'Μεγάλη Έκρηξη', ότι δηλαδή μια τεράστια έκρηξη έγινε χωρίς να υπάρχει κάποιος να 'τραβήξει τη σκανδάλη' ή να 'ανάψει ένα σπύρτο' ή 'μια ηλεκτρική σπίθα' τότε εξηγήστε μας γιατί δε γίνονται οι μικρότερες εκρήξεις χωρίς κάποια εξωτερική παρέμβαση. Κάθε επιστημονικός ισχυρισμός πρέπει να είναι αναπαρακτέος για να γίνει αποδεκτός.»

Το στόμα του καθηγητή ανοίγει, αλλά δε βγαίνουν λέξεις.

«Επίσης, γνωρίζουμε επιστημονικά πως είναι αδύνατον η ύλη να αυτοδημιουργηθεί. Πάρτε για παράδειγμα αυτό το ξύλινο γραφείο. Δεν υπήρξε από μόνο του. Κάποια εξωτερική παρέμβαση πρέπει να το δημιούργησε. Ακόμα και το ξύλο δεν υπήρξε από μόνο του. Προήλθε από έναν σπόρο που φυτεύτηκε και καλλιεργήθηκε. Ο ίδιος ο σπόρος προήλθε από κάποια πηγή και δε δημιουργήθηκε μόνος του. Μπορείτε να μας εξηγήσετε πώς δημιουργήθηκε η αρχική ύλη –κάτι που οι ιερείς της ψευδο- επιστήμης λένε ότι πυροδοτήθηκε από τη μυστηριώδη Μεγάλη Έκρηξη που παρήγαγε την πρώτη έμβια ύλη; Επίσης, γιατί οι ιερείς σας δε μπορούν να αναπαραγάγουν αυτό το φαινόμενο στο εργαστήριο; Κύριε καθηγητά, γνωρίζετε πως κάθε επιστημονικό επιχείρημα πρέπει να μπορεί να αναπαραχθεί για να έχει επιστημονική αξιοπιστία.»

«Νεαρέ μου, είναι αφελές να πιστεύει κανείς ότι μπορούμε να κάνουμε κάτι τέτοιο. Η ενέργεια που απελευθερώθηκε με τη Μεγάλη Έκρηξη ήταν τόσο μεγάλη, που δεν έχουμε πρόσβαση σε ανάλογη ποσότητα, αλλιώς θα είχαμε αναπαραγάγει το ίδιο φαινόμενο.»

«Κύριε καθηγητά, δε μας είπατε ποιος παρείχε τα βασικά συστατικά, και δε μπορείτε να μας πείτε ποιος ήταν που πάτησε το κουμπί ή άναψε το σπέρτο για να συμβεί η Μεγάλη Έκρηξη. Από πού προήλθε αυτή η τρομακτική ποσότητα ενέργειας, για την οποία μιλάτε; Ελάτε, ελάτε κύριε καθηγητά! Ας χρησιμοποιήσουμε επιστημονικά μέσα. Ναι, κύριε καθηγητά, χρειάζεται πολλή ΠΙΣΤΗ στα δογματικά διδάγματα των ιερέων της ψευδο- επιστήμης για να πιστέψουμε ότι η Μεγάλη Έκρηξη έγινε αυτόνομα. Περιμένετε να αγνοήσουμε επιστημονικές αρχές και να πιστέψουμε τυφλά σε όλα αυτά τα μαγικά και ενάντια στις απόλυτες επιστημονικές αρχές;»

[Καμία απάντηση]

«Αν δε σας πειράζει, κύριε καθηγητά, τώρα θα πάω στο δόγμα της εξέλιξης που διακηρύσσουν οι ιερείς της ψευδο-επιστήμης. Ξέρετε ότι δεν υπάρχουν απολιθώματα που να συνδέουν άμεσα τον πρόγονο του ανθρώπου από τον πίθηκο και ότι υπάρχει μια συνεχής έρευνα για αυτό που ονομάζεται ‘ο Χαμένος Κρίκος της αλυσίδας’;»

«Ναι, αλλά υπάρχουν τόσες άλλες αποδείξεις...»

«Συγγνώμη που διακόπτω, κύριε καθηγητά, παραδέχεστε ότι δεν υπάρχει άμεση σύνδεση. Πρέπει επίσης να παραδεχτείτε ότι δεν υπάρχουν απολιθώματα που να δείχνουν με σιγουριά ενδιάμεσα βήματα από τον πίθηκο στον Άνθρωπο. Και επίσης ξέρετε για την Πλαστογράφιση του Πίλττουν.»

«Πίλττάουν...; Πίλττάουν...;»

«Θα σας φρεσκάρω τη μνήμη, κύριε καθηγητά. Μερικά απολιθώματα ανακαλύφθηκαν σε ένα μέρος που λεγόταν Πίλττάουν, στην Αγγλία. Αυτά τα απολιθώματα έδειχναν όλα όσα έβγαχναν οι ιερείς της ψευδο- επιστήμης της αθεΐας, όσον αφορά το χαμένο Κρίκο της Αλυσίδας της εξέλιξης. Όλος ο κόσμος οδηγήθηκε στο να το πιστέψει, και ακόμα και οι αγνωστικιστές πείστηκαν –μέχρι που ανακαλύφθηκε, περίπου σαράντα χρόνια μετά, ότι κάποιος από την αδελφότητα των ιερέων- επιστημόνων είχε παραποιήσει τα απολιθώματα για να τα κάνει να μοιάζουν με το χαμένο Κρίκο. Ήταν ένα μεγάλο ψέμα, μια τεράστια πλαστογράφηση από μέρους των ιερέων σας για να πείσουν τον κόσμο ότι η θρησκεία της αθεΐας ήταν αληθινή και ότι ο Άνθρωπος είχε προέλθει από τους πιθήκους! Αν θέλετε να μάθετε περισσότερα για το θέμα μπορείτε να διαβάσετε τη δουλειά του Καθηγητή Τομπάιας (Tobias), από τη Ν. Αφρική, για τις λεπτομέρειες αυτής της πλαστογράφησης.»

Το πρόσωπο του καθηγητή χλωμιάζει. Ακόμα κανένα σχόλιο.

«Μιλώντας για πλαστογραφία, κύριε καθηγητά, γνωρίζετε τι είναι η λογοκλοπή; Μπορείτε να εξηγήσετε στην τάξη τι σημαίνει Λογοκλοπή;»

Ο καθηγητής απαντά διστακτικά, «Λογοκλοπή είναι το να πάρει κανείς τη δουλειά κάποιου άλλου και να την παρουσιάσει σα δική του.»

«Σωστά. Ευχαριστώ, κύριε καθηγητά. Αν θέλετε να μπειτε στον κόπο να κάνετε λίγη πραγματική και ειλικρινή έρευνα θα δείτε ότι τα Δυτικά έθνη είχαν ‘Λογοκλέψει’ όλα τα ΑΛΗΘΙΝΑ επιστημονικά επιτεύγματα των Μουσουλμάνων και τα παρουσίασαν ως δικές τους ‘ανακαλύψεις’, που οδήγησαν στη σύγχρονη επιστημονική πρόοδο. Δε χρειάζεται να πιστέψετε μόνο τα λόγια μου σε αυτό. Απλά γράψτε στο ‘Κέντρο Σπουδών στις Επιστήμες’(Center for Studies on Science), Al-Humera, Muzzammil Manzil, Dodhrur, στην Aligarh της Ινδίας και θα σας στείλουν με χαρά όλη τη σχετική βιβλιογραφία που αποδεικνύει αυτό που σας είπα.»

Τώρα πια όλη η τάξη ακούει με προσοχή τα λόγια του Μουσουλμάνου φοιτητή και κρατούν βιαστικά σημειώσεις.

«Ας επιστρέψουμε στο δόγμα της εξέλιξης το οποίο υποστηρίζουν οι ιερείς της ψευδο- επιστήμης. Ο ακρογωνιαίος λίθος όλων των δογμάτων τους είναι η έννοια της ‘φυσικής επιλογής’. Αυτό σημαίνει ότι ένα είδος προσαρμόστηκε στις αλλαγές του περιβάλλοντος με μια αλλαγή στη μορφολογία ή στη φυσιολογία, αλλαγή που πέρασε στους απογόνους του, και το διευκόλυνε να επιβιώσει· ενώ όσα είδη δεν προσαρμόστηκαν, εξαφανίστηκαν. Το κλασσικό παράδειγμα που δίδεται είναι

αυτό των δεινσαύρων, οι οποίοι δε μπορούσαν να συναγωνιστούν τα μικρότερα, πιο ευκίνητα ζώα, τα οποία είχαν 'εξελιχθεί' ως εκ θαύματος, και έτσι τα μεγαλύτερα, πιο αργά ζώα εξαφανίστηκαν, ενώ τα μικρότερα ζώα επιβίωσαν. Επίσης, κατά τη διάρκεια της εξέλιξης, ό,τι δεν ήταν πια αναγκαίο εξαφανίστηκε, όπως ουρές ή νύχια, και αντικαταστάθηκε με είδη χωρίς ουρά, με χέρια που μπορούσαν να κρατήσουν, με το τελικό αποτέλεσμα να είναι ο άνθρωπος. Προσυπογράφετε αυτό το δόγμα, έτσι δεν είναι, κύριε καθηγητά»

Ο καημένος καθηγητής ήταν αβέβαιος για το αν θα έπρεπε να γνέψει ή όχι, καθώς δεν ήταν σίγουρος από ποια πλευρά θα ερχόταν το επόμενο χτύπημα!

«Ελάτε, κύριε καθηγητά! Αυτός είναι ο ακρογωνιαίος λίθος του δόγματος της εξέλιξης το οποίο οι ιερείς σας προσπαθούν να περάσουν στα μυαλά των αδαών μαζών. Ας αμφισβητήσουμε αυτήν την ψευδο- επιστήμη με αληθινή επιστήμη. Κύριε καθηγητά, έχει ποτέ παράγει ένας επιστήμονας κάποιο νέο είδος στο εργαστήριό του, ελέγχοντας και αλλάζοντας το περιβάλλον; Θυμηθείτε, η επιστήμη μπορεί να αποδεχτεί χειροπιαστά δόγματα μόνο αν μπορούν να αναπαραχθούν.»

[Καμία απάντηση]

«Φυσικά όχι, παρόλο που έχουν γίνει προσπάθειες, αυτό είναι βέβαιο! Ας προχωρήσουμε ένα βήμα πιο πέρα:

Γνωρίζουμε ότι οι Εβραίοι κάνουν περιτομή στους νέους απογόνους τους λίγο μετά τη γέννηση. Γνωρίζουμε επίσης ότι η περιτομή ασκείται από εκείνους αδιάλειπτα από την εποχή του Αβραάμ (Ειρήνη σ' αυτόν). Ως αποτέλεσμα, κάποια μοτίβα ασθενειών έχουν αλλάξει. Κάθε αρσενικό παιδί με κληρονομική τάση για αιμορραγία θα πέθαινε από την αιμορραγία και αυτή η ασθένεια δε θα περνούσε στην επόμενη γενιά. Συμφωνείτε, κύριε καθηγητά;»

Ο καθηγητής γνέφει καταφατικά με προθυμία, νομίζοντας ότι αυτό το επιχείρημα θα λειτουργήσει υπέρ του.

«Πείτε μας, λοιπόν, κύριε καθηγητά, μετά από χιλιάδες χρόνια περιτομής όλων των αρσενικών νεογνών, γιατί τα παιδιά των Εβραίων δε γεννιούνται χωρίς το περιττό δέρμα στο πέος (ακροποσθία); Ακόμη και αν δεν έλειπε όλη η ακροποσθία, θα έπρεπε να υπάρχουν κάποια σημάδια μείωσής της! Δε συμφωνείτε, κύριε καθηγητά;»

Ο καημένος ο καθηγητής απλά κοιτάζει το κενό, μη γνωρίζοντας τι τον χτύπησε!

«Κύριε καθηγητά, έχετε παιδιά;»

Κάπως ανακουφισμένος με την αλλαγή θέματος, ο καθηγητής προσπαθεί να επαναφέρει κάποια από την αυτοπεποίθησή που είχε προηγουμένως. «Ναι, έχω. Έχω δύο γιους και μία κόρη.» Ο καθηγητής καταφέρνει ακόμα και να χαμογελάσει στην αναφορά των παιδιών του.

«Κύριε καθηγητά, τα θηλάζατε όταν ήταν νεογνά;»

Κάπως έκπληκτος από την αφελή ερώτηση, ο καθηγητής πετάγεται.

«Μα τι ανόητη ερώτηση! Φυσικά, δεν τα θήλαζα εγώ, αλλά η γυναίκα μου!»

«Κύριε καθηγητά, έχουν ανακαλύψει ποτέ οι άθεοι ιερείς αρσενικά που να θηλάζουν τα μωρά τους;»

«Άλλη μια ανόητη ερώτηση. Μόνο τα θηλυκά θηλάζουν τα νεογνά τους.»

«Κύριε καθηγητά, χωρίς να σας γδύσω, είμαι σίγουρος ότι έχετε δύο θηλές, όπως ακριβώς όλοι οι υπόλοιποι άνδρες. Γιατί δεν έχουν εξαφανιστεί λόγω αχρηστίας; Σύμφωνα με το δόγμα της φυσικής επιλογής, τόσο άχρηστα χαρακτηριστικά, όπως οι θηλές στον άνδρα, θα έπρεπε να έχουν εξαφανιστεί χιλιάδες, αν όχι εκατομμύρια χρόνια πριν! Κύριε καθηγητά,»

Ο Μουσουλμάνος φοιτητής μιλούσε ευγενικά, χωρίς να πλησιάζει το πρόσωπό του σε αυτό του καθηγητή, «Είμαι σίγουρος ότι, με βάση τη σωστή επιστημονική επιχειρηματολογία –και όχι με βάση την ψευδο- επιστήμη – θα συμφωνήσετε ότι το δόγμα της εξέλιξης είναι ένα μάτσο σκουπίδια.»

Ο καθηγητής αλλάζει πολλά χρώματα και το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να μιλά μπερδεμένα.

Ο Μουσουλμάνος φοιτητής στρέφεται στην τάξη και απευθύνεται στους υπόλοιπους φοιτητές με ένα δείγμα χαμόγελου. «Μάλιστα, μπορούμε να προχωρήσουμε περισσότερο και να πούμε ότι όποιος πιστεύει ότι έχει προέλθει από τους πιθήκους, πρέπει να είναι πίθηκος!»

Πήρε λίγη ώρα στους φοιτητές να καταλάβουν το λογοπαίγνιο στην πρόταση του Μουσουλμάνου φοιτητή, αλλά μόλις το κατάλαβαν, ξέσπασαν σε γέλια.

Όταν οι φοιτητές σταμάτησαν να γελούν ο Μουσουλμάνος φοιτητής συνέχισε. Ενώ στράφηκε στον καθηγητή, είπε: «Υπάρχουν τόσα κενά στο δόγμα της εξέλιξης που μοιάζει με σουρωτήρι. Ωστόσο, η ώρα τελειώνει –πρέπει να πάω σύντομα στο Τζαμί για προσευχή –κι έτσι δε θα ασχοληθούμε με όλους τους μύθους τώρα. Ας επιστρέψουμε στο θέμα της ηθικής που θίξατε. Μα, πριν από αυτό, ας δούμε το επιχείρημά σας για τον αδελφό σας που πέθανε από καρκίνο. Αν είστε στενοχωρημένος που πέθανε, τότε φέρεστε απολύτως ανόητα. Το ότι οι άνθρωποι, όπως και γενικά η έμβια όντα, πεθαίνουν, είναι ένα γνωστό γεγονός. Το πιστεύουν όλοι οι άνθρωποι, ανεξαρτήτως του αν πιστεύουν στο Θεό ή όχι, και κανείς δε μπορεί να ανατρέψει τη διαδικασία του θανάτου. Δεύτερον, δε μπορεί να είστε τόσο αφελής, ώστε να ενίσταστε στην διαδικασία της ασθένειας –είτε είναι καρκίνος είτε οποιαδήποτε άλλη

ασθένεια, ή ατύχημα, κλπ. –ως ένα στάδιο που προαναγγέλλει το θάνατο. Η στεναχώρια σας πηγάζει από τη λανθασμένη αντίληψή σας ότι η ‘καλοσύνη’ δε συνάδει με τον πόνο, και ότι ο πόνος είναι δείγμα σκληρότητας. Αν ήταν έτσι, τότε, κύριε καθηγητά, δε θα είχατε επιλογή παρά να συμφωνήσετε ότι οι πιο σκληροί άνθρωποι στον κόσμο είναι αυτοί που ασχολούνται με την ιατρική έρευνα στην οποία χρησιμοποιούν τα ζώα σε φρικτά πειράματα. Σίγουρα θα γνωρίζετε για τις χιλιάδες των ζώων που βασανίζονται με διάφορους τρόπους και βρίσκονται πολλές φορές στα πρόθυρα του θανάτου για να αποδειχτούν ή να καταρριφθούν κάποιοι ιατρικοί ισχυρισμοί. Οι άνθρωποι που εκτελούν αυτά τα πειράματα δεν είναι σκληροί; Με παρακολουθείτε, κύριε καθηγητά;»

Ο καθηγητής δε φαίνεται καλά. Ο Μουσουλμάνος φοιτητής τον πλησιάζει και του δίνει λίγο νερό.

«Κύριε καθηγητά, θα σας κάνω μια ερώτηση με προφανή απάντηση. Γνωρίζετε για τις εξετάσεις που δίνουν οι μαθητές για να περάσουν την τάξη και να προαχθούν στην επόμενη;»

Ο καθηγητής απλά γνέφει καταφατικά.

«Ένας μαθητής πρέπει να κάνει κάποιες θυσίες, και ακόμη να ζήσει μακριά από το σπίτι του, για να φοιτήσει σε κάποιο πανεπιστήμιο ή κολέγιο· πρέπει να στερηθεί όλες τις ανέσεις του σπιτιού του· μελετά πολλές ώρες· πρέπει να θυσιάσει

τον ελεύθερο χρόνο και τον ύπνο του για να ετοιμαστεί για τις εξετάσεις· έπειτα αντιμετωπίζει δύσκολες ερωτήσεις στην εξέταση, γραπτή ή προφορική –και ακόμα πρέπει να πληρώνει το εκπαιδευτικό ίδρυμα για να τον υποβάλλει σε αυτή τη μαρτυρική διαδικασία! Κύριε καθηγητά, δεν το θεωρείτε όλο αυτό σκληρό; Είναι ο καθηγητής ‘καλός’ άνθρωπος για όλη αυτήν την πνευματική και σωματική ταλαιπωρία στην οποία υποβάλλει το μαθητή ή το φοιτητή;»

«Δεν καταλαβαίνω τι θες να πεις. Φυσικά το ίδρυμα και ο καθηγητής κάνουν χάρη στο μαθητή με το να τον βάλουν στην εκπαιδευτική διαδικασία με τέτοιο τρόπο ώστε να πετύχει στο συγκεκριμένο τομέα. Μόνο κάποιος κοντόφθαλμος θα αντιτίθετο στο ότι οι μαθητές και οι φοιτητές θα πρέπει να γράφουν εξετάσεις, ανεξάρτητα από τις θυσίες που πρέπει να κάνουν.»

Ο Μουσουλμάνος κουνά το κεφάλι του λυπημένος. «Κύριε καθηγητά, είναι εκπληκτικό το ότι μπορείτε να καταλάβετε την ανάγκη για τις εξετάσεις όταν πρέπει να τις ορίσετε εσείς, αλλά δε βλέπετε την ίδια Σοφία όταν Ο Θεός ορίζει εξετάσεις και δοκιμασίες για τα πλάσματά του. Πάρτε ως παράδειγμα τον αδερφό σας –αν άντεξε τη δοκιμασία της αρρώστιας του και πέθανε έχοντας πίστη, την οποία εμείς ονομάζουμε *Ιμάν* –θα λάβει άφθονη ανταμοιβή στον Παράδεισο για τα βάσανα στα οποία υπεβλήθη εδώ. Τόσο μεγάλη αμοιβή, ώστε θα ευχηθεί να είχε υποβληθεί σε εκατό φορές μεγαλύτερα βάσανα, ώστε η αμοιβή του να είναι τόσο

μεγαλύτερη, που δεν την έχει δει κανένα μάτι και δεν την έχει φανταστεί κανένα μυαλό! Δυστυχώς, ‘μόνο ένας κοντόφθαλμος’ –και κάποιος αδαής –θα αρνούταν τις δοκιμασίες στις οποίες υπόκεινται τα Δημιουργήματα από Το Θεό, αγνοώντας τις παντοτινές αμοιβές που περιμένουν αυτούς που επιτυγχάνουν.»

«Στον Παράδεισο; Χμ! Έχεις δει τον Παράδεισο, τον έχεις αγγίξει, τον έχεις μυρίσει, γευτεί, ακούσει; Σύμφωνα με τους κανόνες της εμπειρικής, απτής, επιδεκτικής δοκιμής απόδειξης, η επιστήμη λέει ότι ο Παράδεισός σου δεν υπάρχει.»

«Θα φτάσουμε και σε αυτό, Θεού θέλοντος. Ας συνεχίσουμε. Πείτε μου, κύριε καθηγητά, υπάρχει η ζέστη;»

Ο καθηγητής συνέρχεται κάπως και αισθάνεται μεγαλύτερη εμπιστοσύνη. «Ναι, υπάρχει η ζέστη.»

«Υπάρχει το κρύο;»

«Ναι, υπάρχει και το κρύο.»

«Όχι κύριε, δεν υπάρχει.»

Ο καθηγητής κοιτάζει το κενό. Ο φοιτητής εξηγεί, «Μπορούμε να έχουμε πολλή ζέστη, ακόμη περισσότερη, καύσωνα κλπ. ή –αντίθετα –λίγη ζέστη ή καθόλου ζέστη, αλλά δε μπορούμε να έχουμε αυτό που ονομάζεται ‘κρύο’. Μπορούμε να έχουμε 273 βαθμούς κάτω από το μηδέν.

Βλέπετε, κύριε, το ‘κρύο’ είναι απλά μια λέξη που χρησιμοποιείται για να περιγράψει την απουσία ζέστης. Δε μπορούμε να μετρήσουμε το κρύο. Τη ζέστη μπορούμε να τη μετρήσουμε σε θερμικές μονάδες γιατί η ζέστη είναι ενέργεια. Το κρύο δεν είναι το αντίθετο της ζέστης, είναι απλά η απουσία της.»

Σιωπή. Μια καρφίτσα πέφτει κάπου στην αίθουσα.

Ο Μουσουλμάνος φοιτητής συνεχίζει. «Υπάρχει το σκοτάδι κύριε καθηγητά;»

«Χαζή ερώτηση, νεαρέ μου. Η νύχτα τι είναι αν δεν υπάρχει σκοτάδι;»

«Οπότε, λέτε ότι υπάρχει το σκοτάδι.»

«Ναι...»

«Πάλι κάνετε λάθος, κύριε! Το σκοτάδι δεν είναι οντότητα – είναι η απουσία μιας οντότητας. Είναι η απουσία του φωτός. Μπορούμε να έχουμε χαμηλό φως, κανονικό, λαμπρό και αστραφτερό φως. Αν δεν υπάρχει φως, τότε δεν έχουμε τίποτα, και αυτό ονομάζεται σκοτάδι, έτσι δεν είναι; Αυτός δεν είναι ο ορισμός που χρησιμοποιούμε για τη λέξη; Στην πραγματικότητα το σκοτάδι δεν υπάρχει. Αν υπήρχε, θα μπορούσε κανείς να δημιουργήσει σκοτάδι, και να το κάνει σκοτεινότερο και να το κρατήσει σε ένα δοχείο. Μπορείτε να μου γεμίσετε ένα βάζο με σκοτεινό σκοτάδι, κύριε καθηγητά;»

«Μπορείς να μου πεις που το πας, νεαρέ;»

«Μάλιστα, κύριε καθηγητά. Θέλω να πω ότι ο φιλοσοφικός σας συλλογισμός είναι ατελής, αρχικά, και έτσι το συμπέρασμά σας πρέπει να είναι λανθασμένο. Δεν χρησιμοποιείτε επιστημονικό συλλογισμό, αλλά ψευδο-επιστημονικό!»

Ο καθηγητής εξοργίζεται. «Ατελής...; Πώς τολμάς...;»

Ο Μουσουλμάνος φοιτητής είναι πολύ ψύχραιμος και ήρεμος, και μιλά ευγενικά, σα να μιλούσε σε μικρό παιδί. «Κύριε, να εξηγήσω τι εννοώ;»

Οι φοιτητές στην αίθουσα γνέφουν με ανυπομονησία, είναι όλοι αυτιά. Ο καθηγητής δεν έχει άλλη επιλογή από το να τον ακούσει. «Εξήγησε.. ω, εξήγησε...» Κινεί τα χέρια του με αδιαφορία σε μια αξιοθαύμαστη προσπάθεια να ανακτήσει τον έλεγχο. Ξαφνικά γίνεται πολύ καλοσυνάτος. Οι φοιτητές είναι σιωπηλοί και περιμένουν.

«Βασίζεστε στην προϋπόθεση του δυισμού.» εξηγεί ο Μουσουλμάνος φοιτητής. «ότι για παράδειγμα υπάρχει η ζωή και ο θάνατος, δύο διαφορετικές οντότητες· ένας καλός Θεός και ένας κακός Θεός· αντιλαμβάνεστε την έννοια Του Θεού ως μια πεπερασμένη οντότητα, που μπορούμε να τη μετρήσουμε. Κύριε, η επιστήμη δεν μπορεί ούτε να εξηγήσει τι είναι η 'σκέψη'. Η σκέψη χρησιμοποιεί ηλεκτρισμό και μαγνητισμό, αλλά η επιστήμη δεν τα βλέπει και φυσικά δεν

καταλαβαίνει τη λειτουργία της. Το να βλέπει κανείς το θάνατο ως το αντίθετο της ζωής σημαίνει το να μη γνωρίζει ότι ο θάνατος δε μπορεί να υπάρξει ως μια ενυπόστατη έννοια. Ο θάνατος δεν είναι το αντίθετο της ζωής, είναι απλά η απουσία της.»

Ο νεαρός κρατά μια εφημερίδα την οποία έχει πάρει από τα θρανία ενός από τους άλλους μαθητές. «Να μια από τις πιο απεχθείς φυλλάδες της χώρας, κύριε καθηγητά. Υπάρχει η ανηθικότητα;»

«Φυσικά υπάρχει. Κοίταξε...»

«Πάλι λάθος κύριε. Βλέπετε, η ανηθικότητα είναι απλώς η απουσία της ηθικής. Υπάρχει η αδικία; Όχι, κύριε. Είναι απλά η απουσία της δικαιοσύνης. Υπάρχει το κακό;» Ο Μουσουλμάνος σταματά για λίγο. «Το κακό δεν είναι η απουσία του καλού;»

Το πρόσωπο του καθηγητή έχει πάρει ανησυχητικό χρώμα. Έχει θυμώσει τόσο που προσωρινά δε βγάζει λέξη.

Ο Μουσουλμάνος μαθητής συνεχίζει: «Αν υπάρχει κακό στον κόσμο, κύριε καθηγητά –και όλοι συμφωνούμε ότι υπάρχει –τότε Ο Θεός πρέπει να πετυχαίνει κάποια πράγματα μέσω του κακού. Τι είναι αυτά που πετυχαίνει;

Ο Αλλά(χ) λέει στη Σούρα Αλ-Ανμπιγιά’, στ. 35 του Ιερού μας Κορανίου:

«Κάθε ψυχή θα γευτεί οπωσδήποτε –το θάνατο και θα σας δοκιμάσουμε με το κακό και με το καλό (τις Εντολές και τις Απαγορεύσεις Του Αλλά(χ)). Στο τέλος σε Μας θα επιστρέψετε»

Το Ισλάμ μας λέει να δούμε αν κάθε ένας από εμάς θα διαλέξει το καλό ή το κακό. Σχετικά με τις ερωτήσεις σας για το Σατανά. Από πού προέρχεται ο Σατανάς; Ο Θεός έφτιαξε τον Σατανά, έτσι δεν είναι; Σημειώνεται ότι ο Σατανάς έγινε κακός αφού παρέβη την εντολή Του Θεού και έγινε εχθρός της ανθρωπότητας.

Ο Θεός (Αλλάχ) λέει στη Σούρα Ιμπραήμ, στ. 22 του Ιερού Κορανίου:

«Κι όταν πια ληφθεί η απόφαση (Του Αλλάχ κατά την Ημέρα της Κρίσεως), ο Σατανάς θα πει: ‘Ο Αλλάχ, βέβαια σας έχει υποσχεθεί την αληθινή υπόσχεση, ενώ εγώ σας έχω υποσχεθεί, αλλ’ όμως αθέτησα την υπόσχεσή μου σε σας. Δεν είχα καμιά εξουσία πάνω σας, εκτός του ότι σας κάλεσα κι εσείς μ’ ακολουθήσατε. Τότε μη με κατηγορείτε, κατηγορείστε τον εαυτό σας. Δε μπορώ να σας σώσω ούτε σεις να με σώσετε. Απαρνήθηκα τις από πριν πράξεις σας όταν με συνεταιρίζατε με Τον Αλλάχ. Βεβαίως οι άδικοι θα έχουν επώδυνα βασανιστήρια.’]»

Ο καθηγητής δυσφορεί. «Ως επιστήμων φιλόσοφος, δεν βλέπω ότι αυτό το ζήτημα έχει να κάνει καθόλου με την επιλογή· ως ρεαλιστής, δεν αναγνωρίζω σε καμία περίπτωση την έννοια Του Θεού ή κάποιον άλλο θεολογικό παράγοντα, ως τμήμα της εξίσωσης του κόσμου, καθώς Ο Θεός δεν είναι παρατηρήσιμος.»

«Εγώ θα έλεγα ότι η απουσία του ηθικού κώδικά Του Θεού είναι ίσως ένα από τα πιο παρατηρήσιμα φαινόμενα» απαντά ο Μουσουλμάνος μαθητής.

«Οι εφημερίδες βγάζουν δισεκατομμύρια καταγράφοντάς την καθημερινά. Κύριε καθηγητά, προσπαθήσατε να τοποθετήσετε την ευθύνη για το κακό του κόσμου στο Θεό – στον οποίο δεν πιστεύετε – κάτι που είναι μια εμφανής αντίφαση. Ωστόσο, ας αναλύσουμε το ποιος είναι πραγματικά υπεύθυνος για την εξάπλωση του κακού – αυτοί που πιστεύουν στο Θεό, ή αυτοί που δεν πιστεύουν; Μια θεμελιώδης πεποίθηση του Μουσουλμάνου είναι ότι θα αναστηθεί την Ημέρα της Κρίσης και θα λογοδοτήσει για τις πράξεις του σ' αυτόν τον κόσμο. Για κάθε καλό που έκανε, θα αμειφτεί και για κάθε κακό που έκανε θα λάβει την ανάλογη ευθύνη. Κάθε Μουσουλμάνος/α πρέπει να πιστεύει ότι είναι υπεύθυνος/η για τις πράξεις του/της και ότι κανείς δε θα κουβαλήσει το φορτίο του την Ημέρα της Κρίσης. Το ότι ο Παράδεισος θα είναι αμοιβή για τους πιστούς και η Κόλαση θα γίνει κατοικία για τους άπιστους είναι επίσης μια θεμελιώδης πεποίθηση, καθώς επίσης και ότι ακόμα κι όσοι

είναι Μουσουλμάνοι, αν κάνουν κακές πράξεις θα τιμωρηθούν. Κύριε καθηγητά, αυτές οι αντιλήψεις έχουν αποτρέψει αναρίθμητους Μουσουλμάνους από το να κάνουν κακό. Όλοι γνωρίζουμε ότι η τιμωρία λειτουργεί απωθητικά για τη διάπραξη εγκλημάτων. Χωρίς αυτήν την αντίληψη δε θα μπορούσαμε να διευθετούμε τις εγκόσμιες υποθέσεις μας: πρόστιμα, ποινές, φυλακίσεις, είναι αναπόσπαστα τμήματα κάθε πολιτισμένου νομικού συστήματος. Από την άλλη πλευρά έχουμε τους ιερείς της αθεΐας που δεν πιστεύουν σε αυτές τις έννοιες όταν αναφέρονται σχετικά με ηθικά ζητήματα. Για αυτούς δεν υπάρχει Ημέρα της Κρίσης, καμία υποχρέωση λογοδοσίας, καμία αμοιβή, καμία τιμωρία. Το μήνυμά τους προς τις μάζες είναι σαφές: Αν καταφέρεις να γλιτώσεις, τότε όλα είναι εντάξει. Δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Επίσης, βλέποντας ότι λένε πως δεν υπάρχει η αμαρτία –αμαρτία στο Ισλαμικό πλαίσιο είναι το να εναντιώνεται κανείς στη Βούληση Του Θεού –καθένας είναι ελεύθερος να πράξει όπως επιθυμεί και καμία πράξη δε μπορεί να χαρακτηριστεί ως ‘λανθασμένη’. Να το θέσω αλλιώς: οι ιερείς της αθεΐας επιμένουν ότι δεν υπάρχει Θεός. Αν δεν υπάρχει, τότε δε γίνεται να έχει θέσει κανόνες για το τι είναι σωστό και τι λάθος –επομένως δε μπορεί να υπάρχει η αμαρτία, που σημαίνει να εναντιώνεται κανείς στη Θεία Βούληση. Έτσι, ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να δημιουργήσει τους δικούς του κανόνες, τον δικό του κώδικα ‘ηθικής’. Έτσι οι άνδρες παντρεύονται άνδρες· οι γυναίκες παντρεύονται γυναίκες· η διάδοση του AIDS και άλλων ασθενειών δεν είναι λάθος· δεν υπάρχει τίποτε το λάθος στη

μοιχεία και στην παράνομη συνουσία, εφ' όσον οι δύο που συμμετέχουν είναι ενήλικοι που συγκατατίθενται στην πράξη· σύμφωνα με αυτήν τη λογική, ακόμα και η αιμομιξία δε θεωρείται αμαρτία, εφ' όσον συντελείται από δύο ενήλικες που δίδουν τη συγκατάθεσή τους για την πράξη, αν δούμε ότι η αιμομιξία είναι αμαρτία μόνο με βάση τη θρησκεία, ενώ ο καθηγητής 'δεν αναγνωρίζει σε καμία περίπτωση την έννοια Του Θεού ή κάποιον άλλο θεολογικό παράγοντα ως τμήμα της εξίσωσης του κόσμου'. ο φόνος εμβρύων στη μήτρα της μητέρας τους δεν είναι λάθος –είναι άσκηση των 'δικαιωμάτων' της γυναίκας· κ.ο.κ.. Η λίστα με τους 'κανόνες' που έχουν περάσει οι άθεοι ψευδο-επιστήμονες ιερείς είναι ατελείωτη. Το αποκορύφωμα αυτής της πνευματικής ανεντιμότητας είναι η κατηγορία για την εξάπλωση της ανηθικότητας να απευθύνεται στο Θεό! Ας προσεγγίσουμε όλο το ζήτημα με επιστημονικό τρόπο, κύριε καθηγητά. Πάρτε μια ομάδα ανθρώπων που πιστεύει στο Θεό με τον τρόπο που θα έπρεπε να πιστεύει και πάρτε επίσης μια ομάδα ανθρώπων που υποστηρίζουν την αθεϊστική πεποίθησή σας. Εκτιμείστε, αντικειμενικά, ποιος διαδίδει το κακό. Δε θέλω να κουράσω περισσότερο με αυτό, μα κάθε αντικειμενικός παρατηρητής θα δει αμέσως ότι οι Θεοσεβούμενοι άνθρωποι που χρησιμοποιούν τους νόμους Του Μεγαλοδύναμου ως κώδικα ηθικής, στην πραγματικότητα διαδίδουν το καλό· ενώ εκείνοι που δημιουργούν τους δικούς τους κανόνες 'σχετικής ηθικής' είναι στην πραγματικότητα, εκείνοι που διαδίδουν το κακό στον κόσμο.»

Ο Μουσουλμάνος φοιτητής πραγματοποιεί μια παύση για να γίνουν αντιληπτές οι σημαντικές παρατηρήσεις του. Τα μάτια των μαθητών φώτισαν καθώς είδαν τα ζητήματα αυτά με πιο καθαρή ματιά. Κανείς δεν τούς είχε εξηγήσει αυτά τα σημαντικά ζητήματα στο παρελθόν, και είχαν παρασυρθεί από την επίθεση που εξαπέλυαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

«Κύριε καθηγητά, είμαι σαστισμένος, αλλά όχι έκπληκτος, από την αντιεπιστημονική συμπεριφορά σας αναφορικά με την ηθική. Έχω σαστίσει από το γεγονός ότι πιστεύετε πως, ενώ ο άνθρωπος εξελίχθηκε από τον πίθηκο, δε θα συμπεριφερθεί σα ζώο! Και από το ότι, ενώ δεν πιστεύεται στους αγγέλους, αναμένετε από τον Άνθρωπο να δράσει από μόνος του, χωρίς ένα Θεϊκό ηθικό κώδικα. Και ο λόγος που δεν εκπλήσσομαι είναι ότι τέτοια μπερδεμένη συμπεριφορά είναι αναμενόμενη από όσους υποστηρίζουν το λανθασμένο δόγμα της αθεΐας!»

Χειροκροτήματα ξεσπούν αυθόρμητα στην αίθουσα.

«Ήδη συζητήσαμε για την εξέλιξη, κύριε καθηγητά. Έχετε ποτέ παρατηρήσει την εξέλιξη με τα ίδια σας τα μάτια;»

Ο καθηγητής κάνει έναν ήχο που υποδηλώνει αρνητική απάντηση και κοιτάζει τον φοιτητή σιωπηλά, με πετρωμένο ύφος.

«Κύριε καθηγητά, αφού κανείς δεν έχει παρατηρήσει τη διαδικασία της εξέλιξης και δεν μπορεί καν να αποδείξει ότι είναι μια διαδικασία που βρίσκεται συνεχώς σε εξέλιξη, διδάσκετε ένα δόγμα –ένα δόγμα που έχει τόσα κενά όσες είναι οι τρύπες ενός σουρωτηριού και που η αξία του μειώνεται απέναντι σε κάθε θεολογικό δίδαγμα; Αυτή είναι ψευδο- επιστήμη, όχι επιστήμη και οι υπέρμαχοί της δεν είναι τίποτα περισσότερο από αδαείς ιερείς της!»

Ο καθηγητής γλωμιάζει. «Τι θράσος!» Φυσά και ξεφυσά και βηματίζει πάνω –κάτω στην αίθουσα, καταφέροντας τελικά να ανακτήσει σε ένα βαθμό τον αυτοέλεγχό του.

«Υπό το φως της φιλοσοφικής μας συζήτησης, θα παραβλέπω ο θράσος σου, νεαρέ μου. Τώρα, τελείωσες;» Τα λόγια του ακούστηκαν σαν τσίριγμα.

«Κύριε, δε δέχεστε τον ηθικό κώδικα Του Θεού για να κάνετε ότι είναι ενάρετο;»

«Πιστεύω σε ότι υπάρχει –και αυτό είναι η επιστήμη.»

«Κύριε, συγχωρέστε με, αλλά αυτό στο οποίο πιστεύετε δεν είναι επιστήμη, μα ψευδο-επιστήμη –και ακόμα και η ψευδο- επιστήμη σας έχει ψεγάδια.»

«ΨΕΥΔΟ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ.....;ΨΕΓΑΔΙΑ.....;» Ο καθηγητής μοιάζει έτοιμος να πάθει κρίση. Στην αίθουσα επικρατεί οχλαγωγία. Ο Μουσουλμάνος φοιτητής μένει ψύχραιμος και ήρεμος, με μια υποψία χαμόγελου στο πρόσωπό του.

Όταν η αναστάτωση κατευνάζεται, συνεχίζει. «Βλέπετε, κύριε καθηγητά, η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ είναι το ανακαλύψει κανείς τους νόμους και το σχεδιασμό που Ο Δημιουργός έχει τοποθετήσει στο σύστημα διαχείρισης του σύμπαντος, από το μακρόκοσμο μέχρι το μικρόκοσμο, από το μετρήσιμο μέχρι αυτό που δε μπορεί να μετρηθεί. Η ψευδο- επιστήμη είναι μια αθεϊστική θρησκεία που προσπαθεί να αντιτεθεί σε αυτήν την έννοια με απάτες, τροποποίηση στατιστικών, ημι- αλήθειες κλπ.. Η ψευδο-επιστήμη αξιώνει την ύπαρξη μιας μυθικής ανώνυμης δύναμης –τη δική τους, φτιαγμένη από τον άνθρωπο, ψευδή θεότητα –που προκάλεσε μια Μεγάλη Έκρηξη και στη συνέχεια ξεκίνησε μια διαδικασία εξέλιξης, κάτι που είναι αντίθετο με αυτό που συνέβη πραγματικά. Οι ιερείς αυτής της αθεϊστικής θρησκείας είναι αυτοί που προσπαθούν να δικαιολογήσουν τις ασυναρτησίες που συνεπάγονται τέτοια ψεύδη χρησιμοποιώντας μέσα όπως απάτες, ημι- αλήθειες και παραποιήσεις δεδομένων. Η αλήθεια πρέπει να νικήσει – η αλήθεια του λογικού συμπεράσματος που μπορεί να εξάγει κάθε έλλογο ον, ότι δηλαδή υπάρχει μόνο Ένας Θεός (Ο Αλλάχ), Ο Οποίος δημιούργησε όλο το σύμπαν. Δημιούργησε όλο το σύστημα απ’ όπου άρχισε να λειτουργεί ομαλά το σύμπαν προ αμνημονευτών χρόνων. Ας επανέλθουμε στο επιχείρημα που χρησιμοποιήσατε πριν στον άλλο φοιτητή και με το οποίο είπα ότι θα ασχοληθούμε αργότερα. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα το οποίο ο καθένας μπορεί να ακολουθήσει: Υπάρχει κανείς στην αίθουσα που

να έχει δει τον αέρα, το οξυγόνο, τα μόρια, τα άτομα, τον εγκέφαλο του καθηγητή;»

Οι φοιτητές ξεσπούν σε γέλια.

«Υπάρχει κανείς που να έχει ακούσει ποτέ τον εγκέφαλο του καθηγητή, που να τον έχει αισθανθεί, γευτεί ή μυρίσει;» Κανείς δε λέει τίποτα. Ο Μουσουλμάνος φοιτητής γέρνει το κεφάλι του λυπημένος. «Φαίνεται ότι κανείς εδώ μέσα δεν έχει αντιληφθεί αισθητά τον εγκέφαλο του καθηγητή. Λοιπόν, σύμφωνα με τους κανόνες που διατύπωσε ο ίδιος ο καθηγητής, τους κανόνες της εμπειρικής παρατήρησης και της σταθερότητας της ψευδο- επιστήμης του καθηγητή ΔΗΛΩΝΩ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ

«ΌΤΙ Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΓΚΕΦΑΛΟ!»

Ο καθηγητής σωριάζεται σε μία καρέκλα. Οι φοιτητές αρχίζουν πάλι να χειροκροτούν αυθόρμητα.

Ο φοιτητής πηγαίνει να προσφέρει λίγο νερό στον καθηγητή. Μετά από λίγο εκείνος συνέρχεται. Αγριοκοιτάζει το φοιτητή. «Οι προσβολές σου δεν αποδεικνύουν σε καμία περίπτωση την ύπαρξη Του Θεού.»

Ο Μουσουλμάνος φοιτητής απαντά: «Κύριε καθηγητά, εκπλήσσομαι πραγματικά. Πίστευα ότι θα είχατε δεχτεί την ήττα. Μα, φαίνεται ότι είστε ξεροκέφαλος!»

Κάνει μία παύση, κοιτάζει σκεπτικός τους υπόλοιπους φοιτητές και έπειτα τον καθηγητή. Με ένα βαρύ αναστεναγμό απευθύνεται πάλι στον καθηγητή. «Κύριε, έχετε γονείς –έχετε πατέρα και μητέρα;»

«Κι άλλη ανόητη ερώτηση. Προφανώς, όλοι έχουμε γονείς.»

«Κάντε υπομονή κύριε. Είστε σίγουρος ότι ο πατέρας σας είναι ο πατέρας σας και ότι η μητέρα σας είναι η μητέρα σας;»

Ο καθηγητής εξαγριώθηκε. «Εξωφρενικό! ΦΥΣΙΚΑ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ», φωνάζει.

Ο Μουσουλμάνος φοιτητής σταματά. Η παύση του αυτή τη φορά είναι πιο μακρά. Ξαφνικά η ατμόσφαιρα γίνεται απόκοσμη καθώς οι φοιτητές γίνονται και πιο ανυπόμονοι. Με ήρεμη φωνή, ο Μουσουλμάνος φοιτητής λέει: «Αποδείξτε το μου»

Η ατμόσφαιρα είναι ηλεκτρισμένη. Ο καθηγητής χάνει την αυτοσυγκράτησή του. «ΠΩΣ ΤΟΛΜΑΣ!» Φωνάζει ακόμη πιο δυνατά, όντας εκτός εαυτού. «ΑΡΚΕΤΑ ΑΝΕΧΤΗΚΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΒΟΛΕΣ ΣΟΥ..! ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΟΥ..! ΘΑ ΣΕ ΑΝΑΦΕΡΩ ΣΤΟΝ ΠΡΥΤΑΝΗ..!»

Οι φοιτητές κοκαλώνουν από το ξέσπασμα. Είναι ο καθηγητής στα πρόθυρα κρίσης ή εγκεφαλικού;

Ο Μουσουλμάνος φοιτητής μένει στη θέση του, ατάραχος. Κοιτάζοντας τους υπόλοιπους φοιτητές σηκώνει το χέρι του, καθησυχάζοντάς τους ότι δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Στρέφει με συμπόνια το βλέμμα του προς τον καθηγητή. Μια δύναμη μοιάζει να πηγάζει από τα μάτια του, τα οποία ήταν στραμμένα στον καθηγητή. Ο καθηγητής δε μπορεί να κρατήσει το βλέμμα του. Κοιτάζει προς τα κάτω. Ο θυμός του υποχωρεί. Σωριάζεται στην καρέκλα του και κρατά το κεφάλι με τα χέρια του.

Μετά από λίγο, ο Μουσουλμάνος φοιτητής αρχίζει να μιλά, πολύ μειλίχια. «Αγαπητέ κύριε, δεν υπονοώ ότι οι γονείς σας δεν είναι γονείς σας. Αυτό που προσπαθώ να αποδείξω είναι ότι ούτε εσείς, ούτε εγώ, ούτε κανείς μας σε αυτήν την αίθουσα δε μπορεί να αποδείξει ότι οι γονείς του είναι πράγματι γονείς του.»

Απόλυτη σιωπή.

«Ο λόγος είναι ότι δεν υπήρξαμε μάρτυρες στην πράξη της συνουσίας μεταξύ των γονιών μας κατά την οποία συλληφθήκαμε. Δεν ήμασταν παρόντες για να αναγνωρίσουμε τίνος το σπέρμα ήταν αυτό που γονιμοποίησε το ωάριο στη μήτρα της μητέρας μας. Πιστεύουμε το λόγο των γονιών μας για το ότι είναι γονείς μας. Τούς θεωρούμε ειλικρινείς γι' αυτό το θέμα. Δεν αμφισβητούμε την ακεραιότητά τους. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα παιδιά σας θα πρέπει να πιστέψουν το λόγο σας, ότι δηλαδή εσείς είστε ο πατέρας τους και ότι η μητέρα τους

είναι η πραγματική μητέρα τους. Έτσι δεν είναι κύριε καθηγητά;»

Ο καθηγητής σηκώνει το κεφάλι του. Κοιτάζει το Μουσουλμάνο φοιτητή. Μπορεί κανείς να δει το πρόσωπό του να καθαρίζει καθώς αρχίζει να δείχνει κατανόηση. Ο θυμός εξαφανίστηκε. Πολύ αργά επαναλαμβάνει.. «Πιστεύουμε τα λόγια των γονιών μας... Πιστεύουμε τα λόγια των γονιών μας»

«Ναι κύριε καθηγητά. Υπάρχουν τόσα πράγματα για τα οποία πρέπει να πιστέψουμε τα λόγια άλλων. Η ύπαρξη του αέρα, του οξυγόνου, των μορίων, των ατόμων, κ. ο. κ. έτσι, όταν πρόκειται για μεταφυσική, από την πραγματικά επιστημονική έρευνα που έχουμε κάνει γνωρίζουμε ότι οι πιο ειλικρινείς άνθρωποι που πάτησαν ποτέ στη γη ήταν οι ονομαζόμενοι ως Αγγελιαφόροι [Απόστολοι]». Οι Μουσουλμάνοι είμαστε έτοιμοι να ρισκάρουμε τη ζωή μας στο ότι ο Μωχάμμαντ (το Έλεος Του Αλλά(χ) και ειρήνη σ' αυτόν) είχε έναν απόλυτα απεγάδιαστο χαρακτήρα. Δεν είπε ποτέ ψέματα σε κανέναν. Η ακεραιότητά του ήταν τέτοια που ακόμα και οι ορκισμένοι εχθροί του τον αποκαλούσαν 'Αλ-Αμείν (ο Ειλικρινής)'. Αν είπε ότι Ο Θεός (Αλλάχ) υπάρχει –και είμαστε έτοιμοι να πιστέψουμε το λόγο των γονιών μας ότι είναι πραγματικά γονείς μας –τότε, με κάθε ειλικρίνεια και εντιμότητα, πρέπει να δεχτούμε και το λόγο του γι' αυτό, καθώς και για άλλα πράγματα –την ύπαρξη του Παραδείσου και της Κολάσεως· την ύπαρξη των αγγέλων·

τον ερχομό της Ημέρας της Κρίσης· το ότι θα λογοδοτήσουμε στο Θεό για τις πράξεις μας σε αυτόν τον κόσμο· και πολλά άλλα. Εκτός από αυτό, υπάρχουν και πολλές άλλες ενδείξεις για την ύπαρξη Του Αλλάχ. Η Τελική Αποκάλυψη που ονομάζεται 'Ιερό Κοράνιο' υπάρχει για να το διαβάσει ο οποιοσδήποτε. Περιλαμβάνει κάποιες συγκεκριμένες προκλήσεις για όποιον έχει αμφιβολίες. Αυτές τις προκλήσεις δεν τις έχει αντιμετωπίσει κανείς στα χίλια τετρακόσια χρόνια της ύπαρξής του. Εάν κάποιος δεν είναι έτοιμος να πιστέψει σε έναν τέτοιο Αγγελιαφόρο (το Έλεος Του Αλλά(χ) και ειρήνη σ' αυτόν), τότε είναι καθαρή υποκρισία να αποδέχεται το λόγο των επιστημών, τα δόγματα των οποίων μεταβάλλονται συνεχώς, και ακόμα και να πιστεύει το λόγο των γονιών μας. Κρίνοντας από τον αριθμό των μηνύσεων που λαμβάνουν χώρα κάθε χρόνο στα δικαστήριά μας, κατά τις οποίες γονείς αρνούνται την μητρότητα ή την πατρότητα των παιδιών τους, και λαμβάνοντας υπόψη ότι αναρίθμητα παιδιά συλλαμβάνονται από άνδρες δωρητές σπέρματος, οι οποίοι είναι ξένοι και επίσης το γεγονός ότι αμέτρητα νεογνά υιοθετούνται από άτεκνα ζευγάρια και ανατρέφονται ως δικά τους παιδιά, στατιστικά υπάρχει μεγάλο περιθώριο λάθους στον ισχυρισμό του οποιουδήποτε ότι οι γονείς του είναι όντως οι βιολογικοί του γονείς.»

Στρεφόμενος προς τους υπόλοιπους φοιτητές, ο Μουσουλμάνος κλείνει. «Είναι καθήκον του κάθε ατόμου να μάθει περισσότερα για το Ισλάμ. Το Ιερό Κοράνι υπάρχει

για να το διαβάσουν όλοι. Υπάρχει επίσης αρκετή βιβλιογραφία για το Ισλάμ. Είναι καθήκον μου να σας ενημερώσω ότι η μόνη Αλήθεια είναι το Ισλάμ. Δεν υπάρχει καταναγκασμός στη θρησκεία. Ο σωστός δρόμος έχει γίνει φανερός και δεν υπάρχει περιθώριο λάθους. Και εκείνος που απορρίπτει τις ψευδείς θεότητες και πιστεύει στο Θεό, κρατά ένα χερούλι που δε θα σπάσει ποτέ· Και Ο Αλλάχ Ακούει και Γνωρίζει τα πάντα. Αφού σας ενημέρωσα, είναι επίσης καθήκον μου να σας προσκαλέσω στην αδελφότητα των Μουσουλμάνων με το να ασπαστείτε το Ισλάμ. Ο Αλλάχ είναι ο Προστάτης εκείνων που πιστεύουν. Τους φέρνει από το σκοτάδι στο φως. Όσο για τους άπιστους, οι προστάτες τους είναι οι ψευδείς θεότητες. Τους φέρνουν απ' το φως στο σκοτάδι... Υπάρχουν εδάφια από το Ιερό Κοράνι –Λόγια Του Παντοδύναμου – μερικά από τα οποία σας έχω ήδη απαγγείλει.»

Ο Μουσουλμάνος φοιτητής κοιτάζει το ρολόι του. «Κύριε καθηγητά και συμφοιτητές μου σας ευχαριστώ που μου δώσατε την ευκαιρία να σας εξηγήσω αυτά τα ζητήματα. Παρακαλώ να με συγχωρέσετε, πρέπει να πάω στο τζαμί να προσευχηθώ. Ειρήνη σ' εκείνους που ακολουθούν την Καθοδήγηση.»

Για περισσότερη ανάγνωση σχετικά με το Ισλάμ και την κατάρρευση του αθεϊσμού, παρακαλούμε επισκεφθείτε τις παρακάτω ιστοσελίδες:

www.islamhouse.com

www.sultan.org

www.islamic-message.net

www.islamic-invitation.com

www.islamgalaxy.com

www.islamgreen.com

www.waytoparadise.net

www.mercyforhumanity.com